

קדימון מיוחד
לכבוד 'שבת ביי ר'
מענדלי' תשפ"ג

הסייעתא זשא"א

זעכציז

לייפציג

דיבורים משובכי נפש על אתגרי החיים
טנטמעו בשיחות איטיות והזדמנויות שונות
מפי כ"ק מרן אדמו"ר מספינקא שליט"א

בכל הנוגע למצב 'שֶׁכְּכִן אֵינִי'
ניתן לפנות לכתובת המיל:

050-417-1897 : 011-26101010

מה המזוודה שלי?

בהזדמנות, שאל מישהו מה עושים עם מחשבות שליליות שמחלישות אותו תמיד.
אמר הרבי: לאדם יש בכל עת מחשבות רבות, מהן חיוביות ומועילות, מהן שליליות ומחלישות.
המחשבות הללו הם כמו מסוע המזוודות בשדה התעופה: **אני מוריד רק את המזוודה 'שלי'! שאר המזוודות - שימשיכו להסתובב...**
לא חייבים לעצור מול כל מחשבה, מתרכזים רק באלה שמסוגלות להועיל לי ולבנות אותי, ומשאירים את כל מה שלא...

(מכלי האשון)

*

תוכנית אסטרטגית של היצר הרע

יהודי הגיע וסיפר בלב שבור על נפילה כלשהי ששברה אותו וגרמה לו להסתובב מתוסכל מעצמו.
אמר הרבי: תראה את כוחות הטרור מעזה, מחבלי החמאס, איך הם נלחמים? שולחים טילים מעזה... מה הם חושבים, שכמה טילים כאלה יצליחו לפוצץ את כל המדינה?
אלא מה, **ברור שהם לא שולחים את אותם טילים כדי להרוג - אלא כדי למוטט את החוסן האזרחי!** הם מבקשים לשבור את העורף ולגרום למדינה להתפרק מעצמה... וכמובן, שאם על הדרך מתים כמה אנשים, לא אכפת להם...
זוהי המטרה של כוחות טרור, וזוהי גם כוונתו של היצר הרע!
נראה לך שזה מה שחשוב לו? הנפילה שלך? **יש לו כאן תוכנית אסטרטגית גדולה, הוא מעוניין שתישבר מהנפילה, שתתרוסק מעצמך...**
אל תיתן לו לנצח!

(מבעל האשמה)

*

מה צריך לנקט?

בין שני אברכים שמחתנים ילדים התעורר ויכוח - כיצד עדיף להתפלל לבורא בענייני החובות וההוצאות המרובות:
אמר הראשון - **אם כבר מתפללים, למה לא לבקש מיליונים?** הרי הקדוש ברוך הוא יכול לתת לנו שפע בלי הגבלה!
ואילו השני טען - חלילה! **אתה מבקש כסף בלי הגבלה, כי אין לך כוח להיות תלוי תמיד בבורא...** אתה מעוניין להסתדר בחיים, לקבל את הצ'ק ולברוח!

אלא, אמר, עלינו לבקש שייתן לנו תמיד את מה שאנחנו צריכים, בדיוק כמה שאנו צריכים!

הם החליטו לגשת לשאול את הרבי...

ענה הרבי: **צריך לבקש מהריבוננו של עולם - שיתגלה!**

(כ' סנחם ציב יאנו)

*

אין פתרון!

ברגע של סערה, שאל אחד את הרבי: מה יהיה עם הרגשות? מתי הם יפסיקו לסעור ולהציק לו? האם אין איזשהו פתרון מולם?

השיב הרבי: רק המוות...

לאחר רגע תיקן הרבי: **בעצם, גם המוות הוא לא פתרון, כי התולעים יציקו לאדם** ויגרמו לו גם שם לכעוס ולהתרגז...

כי הפתרון אינו טמון במלחמה מול הרגשות - אלא בלזהות את השם שמסתתר בתוכן!

(מבטל המעשה)

*

לא נקראתי?!

באחת השנים ביום הפורים, החלו לשיר את השיר הידוע 'ואני לא נקראתי לבוא אל המלך זה שלושים יום', כשהכוונה, כמובן, על מלך העולם.

הגיב הרבי: השיר המדויק אמור להיות כך - **'ואני נקראתי לבוא אל המלך שלושים פעמים ביום! אבל אני לא מקשיב לו...'**

כי כל סיבה, כל כאב, כל רגש שעולה במהלך היום - הוא קריאה מאת המלך...

(מכלי האשון)

*

מה המזוודה שלי?

בהזדמנות, שאל מישהו מה עושים עם מחשבות שליליות שמחלישות אותו תמיד.

אמר הרבי: לאדם יש בכל עת מחשבות רבות, מהן חיוביות ומועילות, מהן שליליות ומחלישות.

המחשבות הללו הם כמו מסוע המזוודות בשדה התעופה: **אני מוריד רק את המזוודה 'שלי'! שאר המזוודות - שימשיכו להסתובב...**

-----שְׁשֶׁבִּינִי לַיִּטָּיִעַ-----

לא חייבים לעצור מול כל מחשבה, מתרכזים רק באלה שמסוגלות להועיל לי ולבנות אותי, ומשאירים את כל מה שלא...

(מכלי האשון)

*

כל יום!

רבי נחמן מברסלב אמר שאצלו יש חידוש בראש השנה.

אצלנו, אמר הרבי, כל יום בשנה יש חידוש!

(מכלי האשון)

*

ברווז גדול

בשיחה אחת התבטא הרבי: חשיבה רגשית היא כמו עדר ברווזים קטנים השוחים בביטחון אחרי הברווז הגדול - כשהוא עצמו אינו יודע לאן הוא שט...

כך בדיוק פועלת החשיבה הרגשית:

האם היא מציבה לאדם איזשהו פתרון? האם היא מובילה למקום מסוים? או שהיא גורמת לנו סתם לדוש ברגשות ולאבד את הרגעים היקרים...

(מכלי האשון)

*

קבלה טובה...

ובשביקשו מהרבי 'קבלה טובה' לבוא איתו לראש השנה תשפ"ב, אמר הרבי:

כל חשיבה רגשית - להפוך לחשיבה חיובית!

(מכלי האשון)

*

להתחיל מאפס

בערב ראש השנה אחרי התפילה, אמר אחד לרבי משמו של הבריסקער רב, שביום הדין 'חשבון הבנק מתאפס', הכול מתחיל מאפס, שום דבר שהיה אתמול לא מובן מאליו לשנה הבאה.

לכן, אמר, צריך לבקש אפילו על הדברים הבסיסיים ביותר - וגם על מה שברוך השם הולך טוב, כמו חיים, פרנסה, שלום בית וכו'...

אמר הרבי: זה כל כך צודק! אבל אצלנו יודעים שלא רק בראש השנה זה כך, בכל יום אנחנו מתחילים הכול מאפס...

(אמז הנזכרים)

*

בשכיל מי כל זה?

בשיחת חינוך אמר הרבי:

ר' אשר היה אומר שאנשים משקיעים כסף לא שלהם, כדי לקנות דברים שהם כלל לא צריכים, וכל זאת - רק בכדי להרשים אנשים שהם כלל לא אוהבים...

את אותו דפוס התנהגות אפשר לראות כשזה מגיע לרישום לשיבות:

ישנם הורים שמשקיעים כוחות שאין להם, כדי לרשום את ילדיהם לשיבה שכלל לא מתאימה להם, וכל זאת - רק בכדי להרשים אנשים שכלל לא מסתכלים לכיוונם...

(מכאן ראשון)

*

מה אתה מחפש כאן

בחור הלומד במקום רחוק מעט, שאל את הרבי:

כשאני נמצא בסביבת הרבי אני מרגיש טוב, אני שומע דיבורים, יש אווירה טובה ונעימה, אבל מה עושים כשיוצאים מכאן וחוזרים לשיבה? מה ייתן לי כוח שם?

בתגובה, החל הרבי לפתוח את קרסי הבעקיטשע ושאל - רוצה לקחת את זה איתך לשיבה?

סיים הבחור: הבנתי, שהרבי ביקש לומר לי - אם את הקרבה הפיזית אתה מבקש, אתה צודק... אבל כאן מוכרים משהו אחר! כאן מוכרים 'געדאנק' (נקודה)!

(אכתיג כוונ)

*

למה נראה לך

מספר יהודי: באחת השיחות דיברתי עם הרבי על החששות שלי מפני ירידתו הרוחנית של בני.

אמר לי הרבי:

על היצר הרע שלך אינך שולט, מה מביא אותך לחשוב שעל היצר הרע של הבן שלך תצליח?
(מכתל המעשה)

*

לטיאוג על העצים

באחת השיחות התבטא הרבי:
אם הרגשות סוערים בך, ואתה כועס על כל העולם, לך לפעלד!
בחר לך עץ אחד, תקרא לו 'השווער'... קח עץ נוסף ותקרא לו 'החבר שמציק', עץ נוסף תקדיש לבנק,
ותרים עליהם שאגות עד לב השמים - עד שתגיע לנקודה!

(מכילי באשון)

*

מה עבר עליך

כמה פעמים, כשדיברתי או כתבתי איזשהו געדאנק (רעיון) חזק, שאל אותי הרבי: אילו כאבים עברת
השבוע - שיוצאים לך כאלה דיבורים?
ובהזדמנות אחרת הסביר הרבי את האמור 'דעת קבית - מה חסרת', כלומר: אם קבית דעת, אמור לי
מה חסרת, אילו חוסרים עברו עליך, אילו כאבים - שבזכותם הגעת לדעת הזו?

(מכתל המעשה)

*

'נעילה' בערב קיצי...

באחת ההזדמנויות הרשיתי לעצמי לשאול את הרבי, שאלה שהטרידה את ליבי זמן רב.
שאלתי: איך יכול להיות שהרבי נוהג בכזו רגיעות גם בחודשי אלול ותשרי? איך יכול להיות שלא רואים
כמעט שום שינוי בהלך הרוח בין ימי הדין לשאר ימות השנה?
בתגובה, שאל אותי הרבי:

האם אתה יכול השניה, ממש ברגע זה, להתקשר לריבונו של עולם כמו בשעת נעילה?
שתקתי. זה היה בחודש אב, בימי בין הזמנים, והתלוויתי לצעידה רגועה בגינה שקטה בירושלים. לא
מקום טבעי לדבקות של 'נעילה'...

אמר לי הרבי: "יהודי שלא יכול להתקשר לבורא בשיא הדאצ'ה בטיילת ירושלמית - איני חושב
שהוא מסוגל להתקשר באמת בנעילה עם הבכי והדמעות!"

הבנתי, שהתקשרות אל הבורא אינה דורשת אירוע מיוחד, היא לא דורשת בהכרח לחץ, מתח ודמעות. אפשר לעשות זאת גם מול משב אוויר צלול של שלהי דקייטא...

(ר' אבא טויצקי)

*

להלחם במערה

שאלתי את הרבי, מהיכן זכה רבי שמעון בר יוחאי למה ששום תנא לא זכה?
ענה לי הרבי: **כי הוא נלחם עם עצמו שלוש עשרה שנים במערה, לא להישאב לבדידות ולעצבות...**
לכן הוא זכה ל'רשב"י לכול - אפילו לפחותים".

(ר' פנחס צבי יאנון)

*

מה ההבדל?

הרבי דיבר פעם על התנהגות האדם בשעת מיצר:
אם מישהו אחר מציק לו - הוא מחפש להתמודד עם הכאב, רוצה לעבוד עם זה, רץ לפעלד וזועק את נשמתו...
אבל כשהאדם הוא זה שמציק לעצמו - **כלל לא עולה על דעתו לרוץ על כך לפעלד ולזעוק על כך...**
כאשר הוא מתמכר לדבר מה, הוא אינו מחפש דרך להיפטר מהגלות האישית שלו - ובמקום זאת הוא רק מתרץ לעצמו תירוצים למה זה קורה וכו'...
הוא לא קולט שזה חמור הרבה יותר!

(מכ"י באשון)

*

שני צדדים למריכה

אחד המסובים בליל הסדר אצל הרבי היה חתן, שניצל את ההזדמנות וביקש ברכה כ'מתנת אפיקומן'
- "אני רוצה שיהיה לי בית רגוע!"
אמר לו הרבי: **הכול תלוי רק בך, כי בשביל מלחמה צריך שני צדדים...**

אם תחליט שלעולם אינך צד במריבה, **אם תעדיף להתאפק גם כשזה 'בוער' בך - יהיה לך בית רגוע!**

(מכ"י חמשה)

*

מַעַל הַזְמַן...

יהודי אחד נקלע לשיעור של הרבי, שמע כי מדברים על מעברי החיים - ושיתף את הנוכחים בסיפור מסעיר שאירע איתו לפני כמה שנים, ועד היום 'אוכל אותו' מבפנים...

הרבי, כמובן, התחיל לדבר איתו כיצד ממנפים את הכאב לעבודת השם, לדון לכף זכות את הפוגעים ולראות את השפלות שלו מכל הסיפור.

אבל רבי - אמר האיש - זה כבר היה לפני שנים רבות!

ענה הרבי: **אצל הקדוש ברוך הוא אין דבר כזה "פעם היה"**, הבורא הוא 'מעל הזמן' ואפשר להגיע ל"געדאנק" (לנקודה) גם לאחר שנים רבות!

(מלאך הנוכחים)

*

מה הבעיה

כשהיה הרבי בציון רבי עקיבא בטבריה פנה אליו יהודי צדיק שנמצא רבות במקום ואמר לו: **"הרב מכניס לכאן אור וחיים!"**

אמר לו הרבי: **"כן כן, הבעיה תתחיל כשאני אתחיל להאמין בזה..."**

(מלאך הנוכחים)

*

להרגיש בבית

הרבי סיפר פעם על אברך שהביא אורח לביתו לכבוד יום טוב, ולפני בואו אסף את כל הילדים ואמר להם: **"אני מביא לכאן אורח, ואני מבקש שתדאגו שהוא ירגיש בבית!"**

נענה אחד הילדים הקטנים: **"אבא, אם אתה רוצה שהוא ירגיש בבית - אז תצעק עליו..."**

(מלאך האשון)

*

פסיכולוגיה מסוג אחר?

אחד נכנס להתייעץ אודות מקרה כואב וקשה שקשור אליו והרבי היה גם הוא מעורב בעניין.

בתוך הדברים הפטיר הרבי לאיש: **תאמין לי, המקרה הזה הוא אחד ממאות שאני מתמודד איתם!**

שאל האיש: איך הרבי מצליח להתמודד עם כל הקושי האדיר הזה? זה הרי כל כך כבד על הלב!
אמר לו הרבי: בדיוק לכן אני הולך עם ה'דרך', בשביל להתמודד עם כל ה'תיקים' הללו, כי בלי הדרך
אי אפשר להתמודד עם זה!
לסיום התבטא הרבי: "מה נראה לך, בשביל מה יש לי את ה'דרך' הזו, סתם בשביל להשתעשע
בפסיכולוגיה חסידית?!"

(מבטל המעשה)

*

גם טיפש יכול

בעת מגפת הקורונה השחתי את לבי בפני הרבי, על החששות שיש לי, ועל כך שבעצם אני מגלה
פתאום ששום דבר בחיים אינו בטוח.

אמר לי הרבי: נו, את המחשבות הללו כל אחד יכול לחשוב, גם הטיפש הכי גדול יכול להיכנס
לדאגות, זוהי לא חכמה!

הוסיף הרבי ואמר: נכון, אתה חושב שאתה יכול לנהל את העולם טוב יותר מהריבונו של עולם... היית
רוצה להגיד לריבונו של עולם, 'חכה עם כל הבלגנים לעוד תשעים שנה, ואז תעשה מה שאתה
רוצה'...

אבל החכמה היא להכיר דווקא מתוך הידיעה שאתה לא שולט - את מי שכן שולט ומתכנן, והוא
עושה הכול הרבה יותר טוב ממה שאנחנו חושבים, תאמין לי!

והמשפט שתפס אותי היה: יש מחשבות שגם טיפש יכול לחשוב, זוהי לא חכמה!

(מבטל המעשה)

*

מה טיפין לך...

סיפר אדם שקשור מעט ל'דרך', על משפט בודד שהרבי אמר לו לפני עשרים שנה - ועד היום מלווה
אותו בכל צומת דרכים:

אל תשרוף את מה שיש לך - בשביל מה שאין לך!

(מבטל המעשה)

*

טידוך לא מתאים

באחד השיעורים אמר הרבי:

----- פְּסָקֵי חֵטִי' -----

אנשים באים אלי ושואלים על שידוכים, האם זה מתאים או לא.

ואני אומר - אין דבר כזה 'מתאים'!

וכי יכול להיות דבר כזה, ששני אנשים יהיו מתאימים?! **אין דבר כזה, רק מה - עובדים על זה, מתאמצים, שותקים, יורקים דם - וכך בנה לו בית!**

(מכאן ראשון)

*

מתי תגדל?

אחרי שהרבי חזר מנסיעה ארוכה לחו"ל, אמרתי לרבי - שבזמן שלא היה כאן הרגשתי חסר חיות, וכל ה'מידות' השתוללו בי...

אמר לי הרבי: המילים הללו אמנם מחמיאות לי, **אבל אני שואל אותך - עד מתי נראה לך שתצטרך להישאר עם המוצץ?**

(מבטל המעשה)

*

יכול לנסות

לא פעם, אומר הרבי במענה לשאלות בנושא:

"אתה יכול לנסות להישאר במסכנות,

אם יצא לך משהו מזה, תקרא לי - אני גם בא..."

(מכאן ראשון)

*

להוציא מן הכוח...

זה היה אחרי חודש תשרי עמוס במיוחד, בו זכינו לחודש גדוש בשעות של קורת רוח בצל הרבי. ראש השנה, תפילות, סליחות, יום כיפור, טיש יארצייט של ר' אשר, סוכות, ארוחות בוקר וטישים...

באותו ערב, היה זה אחרי 'שמחת בית השואבה' מתיש במיוחד... **אבל פתאום באה הודעה: הרבי נוסע לפעלד!**

לא הבנתי איך זה אפשרי. ניגשתי לרבי ושאלתי: מאיפה שואבים כאלה כוחות?

אמר לי הרבי, **אתה יודע מה ההבדל ביני לבינך? שאתה מחפש כל הזמן לאגור ולשמור כוחות - ואילו אני מחפש כל דרך אפשרית להוציא את הכוחות...**

(מבטל התעשה)

*

מה חידשת

הרבי שאל משהו: נו, מה חידשת היום?

ההוא השיב: לא משהו מיוחד...

שאלו הרבי: וכי למה השם נתן לך את היום הזה? רק כדי שתאכל, תשתה ותתרגז?

(מבלי באשון)

*

כיטלון טל חבר

לאחר אירוע מסוים שהסעיר את הציבור, אמר הרבי:

בימינו, אם שומעים על אי מי שלא החזיק מעמד ונכשל - מיד מפורסם הסיפור בכל מדיה אפשרית, כתבות צבע נמרחות על פני עמודים שלמים, בכל מקום משחירים את פניו של המסכן - והוא, אנה יבוא???

'אֲשֶׁרִי הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעָה', אשרי העם היודעים להתחבר גם עם אלו השבורים והמרוסקים, אשרי העם היודעים לתמוך ולהזדהות עם האנשים הללו!

הרבי ר' בונם מפשיסחא אמר: אנחנו צריכים לחפש חבר נאמן! לא אחד כזה שישמע את הווידוי שלך ומאחורי גבך יפרסם את הנפילות שלך וישתמש בהם לגדלותו האישית...

חבר נאמן פירוש - חבר שיזדהה איתך, שיקבל אותך על אף המצב שבו אתה נמצא!

(מבלי באשון)

*

כאומץ וכתוקף

ביום היארצייט של הרבי זצ"ל, דיבר הרבי על הצורך באומץ ובתעוזה - ככלי לסודי להצלחה בחיים ובעבודת השם יתברך:

הרבי זצ"ל היה בעל אומץ רב, הוא לא היסס לעמוד לימין דמויות נרדפות - ולא חש צורך לתרץ את מעשיו בפני העולם. הוא לא נבהל גם כשזה היה כרוך ברדיפות אישיות שסבל בעקבות תמיכתו באותן דמויות, שאגב כיום הן נישאות בפי כול בתהילה...

הרבי הזכיר עוד כמה מרביותו הקדושים, כמו הלעלובער רבי, הביאלא רבי, וכמובן ר' אשר (ועוד) - שלא חשו צורך מעולם להתחשב ב'מה יאמרו', וביצעו את החלטותיהם בלי צורך לרצות את כל העולם...

הרבי אמר, שהאומץ הוא אחד הכלים הכי נצרכים כדי להצליח ולהשתחרר מהתלות באחרים.

כמה כאבים וייסורי נפש היינו יכולים לחסוך מעצמנו אם לא היינו מנסים לרצות את כל הסביבה?
כמה רוגע ובריאות נפש אנו מסוגלים לקנות כשאנו מסתכלים אך ורק על מה טוב ונכון בעבורנו - ומשתחררים מהתלות בדעתם של כל העולם...

אם אתה חושב שהצעד הזה הוא טוב ונכון עבורך - למה לך להימנע ממנו רק בגלל שיביטו עליך בעין עקומה? למה לפספס הזדמנויות בחיים?

זה הסוד לרגיעות: להשתחרר מהתלות בסביבה - ולהתחבר לעצמי באמת!

שאלו את הרבי: היכן עובר הגבול בין האומץ והתעוזה - לבין החוצפה והאגואיזם?

הרי גם האומץ וגם החוצפה מתאפיינים באותה התנהגות: לא להתחשב באחרים, לא להתייחס לדעתם, לא לתרץ את עצמי, לצפצף על העולם...

מה המדד, לדעת אם ה'אומץ' שלי הוא חיובי וטוב, או מלא באגו ובחוצפה?

השיב הרבי, על פי האמרה הידועה, שכל אדם צריך שני 'פייגן' - ('תאנים', כינוי לתנועת זלזול מוכרת): ביד אחת 'לצפצף' על כל העולם - וביד השניה 'לצפצף' על עצמו...

אמר הרבי: זהו המדד, אם אתה מסוגל 'לצפצף' על כל העולם וגם על עצמך, על רצונותיך האישיים - זהו האומץ הראוי והטוב...

עלינו להיות כנים מאוד עם עצמנו, ולבדוק היטב האם אכן חוסר ההתחשבות שלנו בדעתם של אחרים נובע מתוך אומץ ראוי - או משיקולי אגו...

שאלו את הרבי: האם אין שום מקום להתחשבות בזולת? מה הגבול שעד אליו מותר להגיע - וממנו זו כבר הגזמה?

אמר הרבי: הגבול, היא התורה הקדושה. הגבול, הוא רבי ומורה דרך!

(מלי ראשון)

*

חסרונות של ילדים

כשאנו רואים חיסרון אצל אדם אחר ברחוב, למדנו שעלינו להבין שהחיסרון הזה הוא בעצם שלי, ההתנהגות המופרעת שלו - באה ללמד אותי על טיב ההתנהגות שלי...

ומה קורה, שאל הרבי, כאשר אנחנו מבחינים בחיסרון אצל הילד שלנו? הו, פתאום זה כבר לא שייך אלי. **שם זה התורשתיות מצד הַכֶּלָה...** אולי דווקא המלמדים הם האשמים...

בחינוך ילדים? שם יש כבר עוד אשמים...

הפוך! אצל הילדים שלנו, אלה שהכי קרובים אלינו - נמצאים הרמזים הכי עבים! הבורא מדבר איתנו ומחנך אותנו - דרך הילדים שלנו! כל מידה רעה, התנהגות פסולה או חיסרון שאנו מבחינים אצל הילד - בא ללמד אותי על החסרונות שלי!

(מאלי באשון)

*

שיעורי בית לחיים

בשיעור חומש רש"י בליל שישי, שאל אחד הנוכחים: למה הדיבורים שאני שומע כאן לא נשארים אצלי? למה אני לא מצליח לעבוד עם הדרך הזו?

אמר הרבי: בכל קורס מקצועי שלומדים - מקבלים משימות ושיעורי בית. גם אצלנו יש שיעורי בית...

שיעורי הבית הם: ה'מכאובי' וה'חטאתי'. כשיוצאים משיעור צריך להמתין להזדמנות הקרובה - כדי ליישם את הדיבורים בפועל!

אבל, אם אנחנו יוצאים מהשיעור, ומיד אצים רצים הלאה, לחנות הטשולנט הקרובה, ורק רושמים לעצמנו ביומן שביום חמישי הבא יהיה שיעור נוסף - איזו תועלת יש בדיבורים הללו? הם הרי מתנדפים ברוח!

עלינו לחפש הזדמנויות במשך השבוע ליישם את הדיבורים!

(מבעל המעשה)

*

חומר גלם מצוין

הרבי אמר לאברך אחד:

כשאתה מרגיש **שבוערת בך אש** – תדע שיש לך **חומר גלם מצוין** לעבוד אתו...

(מאלי באשון)

*

אתה ב'אורות'?

באחד מימי ה'ט"ט אמר הרבי:

אנשים מחפשים 'אורות', חושבים שהאורות שיוצרים מלמעלה מגיעים בצורה של 'שיינע לעמפלעך' – אורות זוהרים ומחליפי צבעים...

הם לא יודעים שהאורות הכי גדולים מגיעים דווקא בצורה של קשיים וניסיונות...

(מכּלי ראשון)

*

הוא יודע את האמת

משפט אחד שנחקק בליבי מאחד השיעורים:

השומר אמת לעולם, ה' הוא היחיד שיודע את האמת המרה שלי - מי אני באמת, והוא שומר אותה בסוד...

(מבטל המעשה)

*

לקלוט את הנקודה

בהזדמנות אמר הרבי:

אדם שיש לו כאב מסוגל להבין את ה'געדאנק' (הנקודה) - הרבה יותר מאשר מי שעוסק ומדבר הרבה על הגעדאנק אבל לא עובר מעברים...

עם כאב קטן אפשר לקלוט בשנייה - דיבורים של שיעור שלם...

בהזדמנות אחרת, באחד ה'קידושים' הידועים התבטא הרבי: גדולה הסרת הטבעת, כלומר - כאב, יותר מארבעים ושמונה 'קידושים'...

(מכּלי ראשון)

*

מקצת טיבחו...

התורה אומרת כלל: 'אין אומרים אלא מקצת טיבחו של אדם בפניו'. כשהוא לא שומע אתה יכול לומר את כל השבחים, אבל כשהוא שומע? תגלה רק טפח ותכסה טפחיים...

אמר הרבי, כיום זה הולך קצת הפוך...

בפניו של אדם מהללים אותו וגומרים עליו את כל השירות והתשבחות, ואילו כשהוא יוצא מן החדר - מביטים מאחורי גבו בזלזול ומפטירים: *אַנִּי מְקַוֶּה שְׂאִיכָּךְ מֵאַמִּין לְמִלָּה אַחַת שְׂאֻמְרָתִי, בֵּן? ---*

(מכּלי ראשון)

*

מה אומר הטיטן?

באחד השיעורים אמר הרבי, כלל לחיים:

אנחנו חוזרים שוב ושוב על כך שכל מעבר מגיע מהבורא, הוא נותן לנו את הכוחות להתמודד עם הכאב, והוא רוצה למנף אותנו למקום איכותי יותר, שלא היינו בו עד עכשיו.

שים לב, שהשטן מנסה להפיל אותך דווקא בשלושת הדברים האלו:

ה' שולח לך את הכאב – והשטן מנסה להכניס לך במוח שההוא אשם, השני לא בסדר...

ה' נותן לך כוחות להתמודד – אבל השטן אומר לך "עזוב, אתה לא בנוי לזה, אתה חלש מידי, תתייאש מראש!"

ה' רוצה למנף אותך – והוא משכנע אותך שאתה עומד להתרסק מהקושי, אתה עומד ליפול למקום אל-חזור...

הכר את האויב.

מכאן ראשון

*

לברוח!

הרבי אמר:

לא פעם מגיעים בחורים ומבקשים לעבור לישיבה אחרת.

כששואלים אותם למה הם לא רוצים להישאר בישיבה שבה הם לומדים עכשיו - הם מסבירים כל מיני הסברים טובים, על קשיי חברה, על קשיים עם צוות ההנהלה, על קשיים לימודיים ועל עוד מגוון קשיים.

שואלים אותם: נו, נניח ותעבור לישיבה אחרת, מה יהיה אז? הבעיות מהישיבה הקודמת יסתיימו? לא יהיו לך יותר את אותן בעיות?!

"לא יודע", אומר הבחור, "מה שאני כן יודע הוא - שבישיבה שלי עכשיו, לא טוב לי!"

אנשים רגילים לחשוב שאם רק יברחו מהמקום שבו הם נמצאים - כל הבעיות שלהם יפתרו...

אבל זה ממש לא נכון: לעבור למסגרת אחרת, לישיבה אחרת, לעבודה אחרת, למקצוע אחר - זו פשוט בריחה! לעבור למקום אחר זה לברוח מהתמודדות!

מה הפתרון? להתמודד במקום הזה, לטפל בנקודת הבעיה - וממילא בכל מקום יהיה טוב...

מכאן ראשון

*

מלחמת ארוחת הערב...

שאלתי את הרבי: איך היה רבי עקיבא מסוגל לעמוד בייסורים הנוראיים של 'מסרקות של ברזל' - ולשתוק באהבה? איך זה לא ריסק את נפשו?

אמר לי הרבי: המלחמה ב'מסרקות של ברזל' לא מתחילה בסוף החיים, היא מתחילה אי שם כשחזרת לביתך וארוחת הערב לא המתונה לך כפי שחלמת...

שם תתחיל את המלחמה, בניסיונות הקטנים של החיים תתרגל לשתוק באהבה!

(מבטל המעשה)

*

מה אתה מייצר?

אמר הרבי: הרגשות הם עובדה, הם נמצאים בתוכנו ואי אפשר לכבות אותם, אהבה, כעס, פחד, שנאה, תשוקה, עלבון וגאווה... הרגשות קופצים בתוכנו ומניעים אותנו לפעולה.

השאלה היא רק: **מה אנחנו עושים עם הרגשות, מה אנחנו מייצרים איתם...**

ובאן אמר הרבי נקודה חזקה:

יצר הרע - זה לייצר רע!

לקחת את הרגשות הקיימים בתוכנו ולהיסחף אחריהם בלי חשבון, לטבוע בתוכן ולהיות מונהג לפיהם.

יצר הטוב - זה לייצר טוב!

(מאמץ השומעים)

*

אם אתה מתמודד...

אחד שאל: כיצד ייתכן שיוסף הצדיק, בגיל צעיר כזה, עובר ניסיונות כל כך דקים וקשים?

אמר הרבי: אכן, מי שאינו מסוגל לעמוד בזה - השם לא מנסה אותו בקשיים כאלה!

אבל אם אתה רואה שהשם הביא לך קושי, אם אתה רואה שאתה מוקף בפחדים, דמיונות, עצב או פגיעה - **דע לך שהשם יודע שיש בך הכוחות! אתה מסוגל, על אף הגיל הצעיר שלך, להתמודד עם הכול - וגם לחבר את הכול להשם!**

(מבלי ראשון)

*

ההמתקה הגדולה

הרבי אמר: ההמתקה הגדולה ביותר מתרחשת כאשר האדם מבין - שהוא לא מבין כלום...

(מלי באשון)

*

מה עושים בתחנת הדלק?

לאחר חג הסוכות ניגשתי לרבי להתברך. הרבי שאל אותי: נו, מה נשמע?

אמרתי לרבי: זה נגמר - וזה מתחיל... (נגמר - החגים, מתחיל - השגרה, הניסיונות).

אמר הרבי: אם אתה חושב ש'זה נגמר' - אז לא יצא לך כלום מכל המסלול הזה שעברת, מכל החגים הללו...

החגים שהשם מביא לנו הם לא סתם ימי חגיגה שבאים והולכים ונשכחים... החגים הם כמו תחנות דלק הפזורות לאורך המסלול הארוך של החיים!

החגים הם תחנות דלק, למלא טנקים של שמחה, לנפח את הגלגלים באמונה, להתמלא בקרבת השם!

שאלתי את הרבי: אם כך, מדוע הרבה פעמים אחרי ימי חג אנחנו מרגישים מעין 'נחיתה', סוג של עצב הממלא את הלב? לכאורה זה אמור להיות הפוך! אחרי החגים היינו אמורים לעלות על הכביש - ולנסוע כמו שצריך, טעונים באנרגיה!

אמר לי הרבי: אמרתי שהחגים הם כמו תחנת דלק לחיים. אתה נוסע ונוסע והדלק נגמר - אז נכנסים לתחנת הדלק הסמוכה...

אבל, מה לעשות, יש אנשים שבמקום לתדלק בתחנה, במקום לחבר את הרכב למכונה ולהיטען בכוחות - הם שוכחים מכל העניין - ורק 'קופצים' לקיוסק הסמוך, קונים פחית שתיה או אפילו משלימים מניין מנחה.

אבל את העיקר הם שכחו, להתחבר, להתמלא...

ומה קורה איתם כשהם יוצאים מהתחנה? האם אתה מצפה מהם לנסוע בכוחות רעננים על הכביש? ממש לא! הם נותרים סחוטים, מאוכזבים ורוטנים - כי הכניסה שלהם לתחנה לא הועילה לכולם...

כי כל ילד מבין - שלא מספיק להיכנס אל תחנת הדלק, בשביל להיטען - חייבים למלא דלק!

אותו דבר בדיוק קורה בתחנות הדלק של החיים - בחגים...

כשאנחנו נמצאים בתוך תחנת הדלק, בעיצומם של הימים הגדולים, עלינו לזכור את המטרה של אותם ימים, לא לבזבז אותם על חוויות סתמיות ונעימות, לא רק חגיגות ואוכל ושתייה - כי אז סתם התבזבזו הימים!

עלינו לדאוג להתחבר למכשיר התדלוק, לחפש לקנות אוצרות לנפש, כוחות להתמודד בהמשך החיים!

(מבעל האשערה)

*

אל תהיה צודק...

אמר הרבי:

כשאדם מבוגר נפגע ממישהו, הוא יזכור לו את הפגיעה הזו לעד. שנים יעברו, דורות ייוולדו - והפגיעה תישאר בעוצמתה, העלבון הצורב לא יימחק!

הפוגע, ייאלץ לעבור מסע ארוך ומפותל ויקר - עד שהאיש יואיל בטובו למחוק הכול ולשכוח.

אבל כשילד צעיר נפגע? הסיפור שונה לחלוטין... חטיף אחד, מילה טובה אחת - והוא מתפייס...

איך זה קורה? מה ההבדל בין האיש המבוגר לילד הקטן? האם הפגיעה חלשה יותר? האם הנפש חסינה יותר בגיל צעיר?!

ממש לא. ההבדל ביניהם נעוץ בדבר אחד:

מה אני מחפש כאן בעולם, צדק - או חיבור?

האדם המבוגר, בדרך כלל, הוא שוחר צדק! הוא חייב לקבל מענה, לקבל את ההתנצלות הכנה והעצומה - כפי גודל הפגיעה - כי אם לא, אין כאן צדק!

ועל הצדק, הוא לא מוכן לוותר...

אבל הילד הצעיר, בדרך כלל, עדיף לו לוותר על הצדק, הוא רוצה חיבור! הוא רוצה חיבור לעולם, להורים, לחברים! ולכן, גם אם הוא ייאלץ להעלים עין מהצדק, גם אם לא יפייסו אותו כמו שבאמת מגיע לו - זה שווה לו!

כי על החיבור, הוא לא מוכן לוותר...

ומה אנחנו מחפשים בחשבון מול בורא העולם?

(מתק שיעור)

*

אהבה ברוכד אחר...

אחד הנוכחים בשיעור, שאל: לפי האמור - האם עלי לשאוף להתחבר עם מישהו שפגע בי לכאורה? הוא הרי יכול להמשיך להזיק לי!

אמר הרבי: בעולם יש שלושה רבדים, מחשבה, דיבור ומעשה.

אם הוא פוגע בך - אף אחד לא מכריח אותך להמשיך לדבר איתו, או להמשיך לעשות איתו עסקים. אין שום עניין להגיש לסוטר את הלחי השניה...

אבל במחשבה? למה שם עלינו להתנתק מאותו זה שפגע בי? מה זה יחסוך מאיתנו אם נשנא אותו, אם נתנתק ממנו?!

ברובד המחשבה - עלינו להמשיך לאהוב אותו, להמשיך לשאוף לחיבור. למה? כי הוא בסך הכול שליח של השם. בפגיעה הזו טמון ניצוץ קדוש שרוצה להיפדות - על ידי ההכנעה שתיתן כאן!

(מכלי האשון)

*

ללעוס את הכאב - עד טיירגע!

- אבל זה נורא קשה! אמר אחד הנוכחים, איך אפשר להמשיך לאהוב בתוך המוח - כשהוא פגע בי קשות?

אמר הרבי: ה'עבודה' היא כמו בליעת מאכל. צריך ללעוס וללעוס שוב ושוב, להילחם שוב ושוב בתוך המחשבה ש'זה לא הוא - זה הוא', להילחם בתוך המחשבה ש'הוא שליח של המלך'...

גם המאכל, כשאתה מכניס אותו לפה, בנגיסה הראשונה, הוא קשה ולא ראוי לבליעה, אבל לאחר שלועסים אותו שוב ושוב - פתאום הוא נימוח וראוי...

וזו בדיוק ה'עבודה' שלנו. להילחם שוב ושוב. בתחילה זה קשה מאוד, ונדרשת מלחמה עיקשת, אבל העקשנות מועילה...

(מכלי האשון)

*

ליצור מזמורים מהכישלון

בשיחה אישית, אמר לי הרבי:

אדם הנשבר מכישלונות - זה רק כי הוא מודד את הערך של עצמו מול האחרים!

כי אם הוא נכשל והסביבה שלו לא - מה טעם יש בחייו הנמוכים? ומי מדבר על כך שבאותו רגע שיישמע דבר כישלון בחוצות העיר - לא יוכל יותר להוציא את קצה אפו מפתח ביתו!

מי שחי באמונה ובביטחון מלא בשליחות שהטיל עליו הבורא - לוקח את כישלונותיו ככלי עזר ללמידה! "אם אני לא נכשל - איך אדע להיזהר בפעם הבאה?"

דוד המלך לא קבר את עצמו לאחר הכישלון, ההיפך! הוא יצר ממנה מזמור בתהלים! הוא המשיך לבוא לבית המדרש, הוא המשיך כרגיל בסדר יומו - ולא התרסק מלעגי הסביבה!

(מכתל המעשה)

*

אז מה אם הוא אמר?

הרבי אמר לבחור המתמודד עם קשיי חברה: **אף אחד לא מתחיל איתך - אתה מתחיל עם עצמך!**
אדם שאין בו ערך עצמי - נפגע ונמס מכל מילה שנזרקת לכיוונו, **אבל מי שבטוח בעצמו ובמקומו -**
אף פגיעה לא תפיל את רוחו! אדם כזה מתייחס בשוויון נפש וברוגע למילים ציניות הבאות מסביבתו:
"האט ער געזאגט! - אז מה אם הוא אמר?"

(מבטל החשש)

*

על מה חוטפים סטירה?

אנחנו מכירים את המנהג של הרבי, כשניגשים אליו בחורים לבקש ברכה - הרבי אומר: **הלוואי שכולם**
יאמינו בך - כמו שאני מאמין בך!

אמר הרבי בשיעור: מניסיון אני יכול להעיד, אמרתי את המשפט הזה מאות פעמים בחיי - **ומעולם לא**
חטפתי סטירה כתגובה על המילים הללו!

מה אכפת לנו לתת מילה טובה לילד? למה זה כל כך מפריע לנו? אמרו להם מילים טובות! אל
תחסכו במחמאות! **הרעיפו עליהם טללי תחיה - ומובטח לכם, על מילים טובות לא חוטפים סטירה...**
על מילים אחרות, אולי כן...

(מאלח הצנזורה)

*

חילך - לאורייתא!

הרבי תיאר באחד השיעורים כיצד רבי יוחנן רוחץ בנהר - ורואה מול עיניו את ריש לקיש, ראש
השודדים, מזנק בעוצמה מרשימה - מתוך רצון לחטוא...

מה היינו אנחנו עושים, שאל הרבי, **בסיטואציה שבה אנחנו רואים מישהו אחר מתכוון לבצע מעשה**
אסור? איך היינו מגיבים?

כמובן, היינו עושים מכך מטעמים. מוכיחים אותו בשער בת רבים, מוחים על כבוד שמים ועל הפרצה
הנוראה...

רבי יוחנן - יש לו מבט אחר לגמרי על כל הסיפור!

רבי יוחנן מזהה כאן מישהו עם עוצמות בלתי רגילות! **אם הוא מסוגל לזנק ככה בשביל עבירה -**
זאת אומרת שיש לו כוחות אדירים!

ולכן הוא קורא לו: "חילך לאורייתא!" יש בך, ריש לקיש, כוחות כה גדולים!

נו, וזה עבד? זה עבד בצורה יוצאת מן הכלל! ראו מה יצא מאותו ריש לקיש!

רבי יוחנן מלמד אותנו כלל לחיים:

אתה שבור לאחר נפילה? הסתכל על הרגעים של הנפילה, כמה כוחות השקעת בזה, כמה עוצמות גילית שיש בתוכך. כשהראש שלך היה תפוס ב'תאוה' - שום דבר אחר לא עניין אותך! לא אוכל, לא שתיה, לא צרכים גשמיים אחרים, היית ממוקד במטרה!

זאת אומרת שיש בך כוחות נפש להתמודד עם קשיים! יש לך חוזקות!

(מלאך הנוכחים)

*

'נפש' לא קונים ב'אוטומט'...

בשיחה יסודית דיבר הרבי על שני הדרכים להניע את הילוכי הרכב. ישנם רכבים של הילוכים ידניים - ויש באלה של 'אוטומט'...

מה ההבדל ביניהם? שניהם לכאורה מגיעים לאותו היעד, הלא כן?

ההבדל הוא ברור: **בשביל לנהוג על רכב 'הילוכים' צריך להתאמץ, למשוך את מוט ההילוכים שוב ושוב, לפעמים במאמץ ובהשקעה של כוח.** בשביל לנהוג על רכב 'הילוכים' צריך לנהוג בדריכות, להיות עירני וזהיר.

ה'אוטומט' עושה אות אותו הדבר - אבל הנהג אפילו לא יודע שקרה כאן משהו מיוחד... הכול נעשה מעצמו, והנהג המאושר רק צריך להתניע וללחוץ...

אמר הרבי: בחיים שלנו, אנחנו 'חולמים' על רכב אוטומט... אין לנו כוח להתאמץ, אין לנו כוח לריב עם עצמנו, אין לנו כוח למלחמות ולמאבקי נפש. הרי בסופו של דבר יש יעד מסוים שאליו אנחנו צריכים להגיע - הלוואי שנקבל רכב אוטומטי כזה, שרק מביא אותך אל היעד בלי צורך ליפול ולקום ליפול ולקום כל היום...

אבל השם בוחר בנו, ונותן לנו רכב אחר, ידני, הילוכים...

ככה זה החיים...

שאל אחד הנוכחים: אבל למה? אם בסופו של דבר אנחנו מגיעים לאותו יעד, לאותו מקום - מה אכפת להשם להביא לנו רכב 'אוטומט'? למה לנו להתאמץ כל כך?

אמר הרבי לאותו אדם: **מיין טייער קינד, אתה צודק, נכון, בסופו של דבר שני הרכבים יגיעו לאותו מקום, אבל ההבדל הוא - מה קניית בדרך?**

נפש, מיין טייער קינד, אי אפשר לקנות באוטומט, את סחורת הזהב ששמה 'נפש' - קונים רק במלחמות החיים, ב'ידי'...

(מלאך האמונה)

*

מה זה חוסן נפשי?

הרבי הגדיר בשיחה את מהותו של 'החוסן הנפשי':
יש אנשים שאינם מראים שום התרגשות או פחד מול אירועים מפחידים. האם מדובר בהכרח בחוסן נפשי?
ממש לא. ייתכן מאוד שהאנשים האלה כל כך שבורים בעצמם - עד שהתייאשו מכל ניסיון לפרק את הרגש ולעבד אותו. אז הם החליטו פשוט להתעלם מקיומו!
חוסן נפשי אמיתי - זו ההתמודדות עם הקשיים מתוך אמונה! לא לכבות את הרגשות, כי אנחנו אנשים, וזה הכי טבעי ומובן שרגשות צפים!

חוסן נפשי רוכשים על ידי 'עבודה', מדברים עם חבר נאמן, מפרקים את מה שקרה, מעבדים את הכול, מנסים ללמוד מזה על החיים שלנו - ויוצאים מחוזקים ועם יותר חיבור מהמקרה שאירע!

מכלי האשון

*

אין לאן לברוח

הרבי התבטא פעם:
כשיש כאב של שריפה - אפשר לברוח! כשיש כאב של מכה - אפשר להתחמק! כשיש כאב גופני - אפשר ללכת...
אבל כשהנפש כואבת? אין לאן ללכת! רק אל הבורא...

מכלי האשון

*

מי אפר?

הרבי אומר: יש מין תופעה כזו, שאנשים מפחדים לקנות את דרך האמונה בבורא - כי הם צריכים לבדוק אם זה אמיתי, היכן זה כתוב, אם זה עובד, ובכלל - הם צריכים לחשוב על זה...
מעניין, אומר הרבי, שאת כל העדכונים החדשתיים וה'רכילות' הם מקבלים כמובנים מאליהם - בלי לברר ולבדוק...
אבל כשזה כבר מגיע לדברים אמיתיים ומשיבי נפש? פתאום הם צריכים לחשוב, וזה לא כל כך ברוך, ו-מי אמר???

מכלי האשון

*

למה לשתוק?

באחת השיחות הגדיר הרבי: כשחבר פוגע בך ואתה שותק -

אם אתה שותק מתוך הכנעה לחבר - אתה חש דפוק...

אם אתה שותק מתוך הכנעה לבורא - אתה מתמלא שמחה!

(מאמץ הנוכחים)

*

עולם של שרטים

אחד התפקידים העמוסים ביותר בבניין מוסדי הוא - **השרת, זה האחראי על התיקונים בכל המבנה.**

בכל בוקר כאשר השרת מגיע לבניין המוסד, המנהל מגיש לו רשימה של עשר או עשרים תיקונים דרושים, וזה התפקיד שלו להיום!

אמר הרבי: **כולנו שרטים בעולם הזה! בכל בוקר אנחנו מתעוררים - ומקבלים רשימה של תיקונים שעלינו לבצע... רשימה של קשיים ואתגרים שעלינו לצלוח באותו היום!**

מה יש ברשימה? נסו להיזכר מה היה לכם קשה היום, זוהי הרשימה...

'תיקונים' בתחומי הבית, החינוך, החברים, הפרנסה, הבריאות או מצב הרוח. יש הרבה מה לתקן...

אבל אין לשכוח את העיקר: **המנהל לא נותן את זה סתם כדי להציק, מדובר ברשימה של תיקונים. יש כאן תיקונים שרק אתה מסוגל לבצע!**

(מכלי האשון)

*

ההבדל...

מה ההבדל בין צדיק לרשע? הרי גם הצדיק נופל לפעמים, וגם הרשע מקיים מצוות!

הגדיר זאת הרבי:

ההבדל הוא - **האם אתה מוכן להבין כי אתה חלק מהבעיה, או שאתה מעדיף להאשים את כל העולם חוץ מאת עצמך...**

(מכלי האשון)

*

סגולת אמירת תהלים

בימי הקורונה, סיפרתי לרבי על מה ש'הולך' בביתנו בתקופה הזו...

אמר לי הרבי: קח לך חצי שעה ביום לאמירת תהלים.

לאחר מכן הסביר: העצה הזו טובה משני סיבות - לפני הכול, כי בחצי השעה שבו אתה אומר תהלים לא תוכל להתפרץ אם ירגיזו אותך, תיאלץ להמהם ולסמן בידך...

מהמהומים, אמר הרבי, לא יכולים לצאת נזקים חמורים... אתה רק תרוויח חצי שעה של יישוב הדעת.

ועוד סיבה: כי קרוב לוודאי **שתמצא לעצמך את הפסוק שמדבר אליך**, את המילים שמכוונות לנפש שלך ולמצב הרגשי שאתה נמצא בו - וממנו תוכל לשאוב מעט אמונה וחיזוק בתקופה המתגרת...

(מכתל המעשה)

*

מנועי הרס

שני דברים, אמר הרבי, הורסים את חיינו מבלי שנרגיש:

פתגמים - וסטיגמות...

(מכילי האשון)

*

מה עושים עם טראומה

הרבי הסביר פעם: למה אדם משנה את לבושו, שמו או לשונו?

כי כשהוא חווה טראומה והוא מעדיף לא להתמודד, אזי הוא מאשים את סביבתו ומנסה למרוד במוסכמות החברתיות של הקבוצה בה הוא חי.

בני ישראל לא נתנו לטראומות שלהם במצרים לשלוט עליהם, הם לא שינו את שמם, לשונם ולבושם, הם לא חיפשו אשמים, הם חיפשו להתמודד - ובזכות זה נגאלו!

בידך הבחירה האם להשתמש בטראומה הקשה שחווית כדי להאשים - או כדי להתמודד.

(ר' פנחס צבי יואל)

*

ספקות באמונה

פעם ביקשתי מהרבי ברכה - שלא יהיו לי ספקות באמונה.

אמר לי הרבי: **ספקות - תמיד יהיו לך, אבל יהיה לך גם הסבלנות להכיל את זה...**

(מבעל המעשה)

*

צדיק גוזר?

היה זה לאחר סיפור ישועה שראיתי במו עיניי.

ניגשתי לרבי בהתרגשות והודיתי, כשבין המילים אמרתי: המילים של הרבי זה ממש 'צדיק גוזר והקדוש ברוך הוא מקיים!'

בתגובה, סטר הרבי על לחיי בחיבה ואמר: אתה מחפש דרך להיפטר מ'עבודה'?

(ר' אהרן איצקוביץ)

*

הקו האדום...

פעם דיברתי עם הרבי אודות הצורך בהצבת גבולות. שאלתי - מה אמור להיות הקו האדום בבית שאותו לא חוצים לעולם.

אמר לי הרבי: **אצלנו יש קו אדום אחד בבית והוא - לא לבעוס!**

(מבעל המעשה)

*

לסלוח ולשכוח

כלל בחינוך, ובכלל באינטראקציה עם אנשים, שאמר הרבי לאדם שהתייעץ אודות קושי עם קרוב משפחה:

התנהגות טובה - מעודדים.

התנהגות לא נאותה - שוכחים.

והוסיף הרבי:

מה הפירוש 'שוכחים'? באופן כזה שגם אם השני מגיע להתנצל ומביע צער על התנהגותו הנלוזה, אתה אומר לו - 'אין לי מושג על מה אתה מדבר'...

שוכחים, כפשוטו!

(מבעל המעשה)

*

חיים טל חשבון איטי

באחת השיחות שהיו לי עם הרבי כשהתחלתי להתקרב ל"דרך", אמר לי הרבי:
תתחיל לבחון ולבדוק עם עצמך איך אתה מונֶע מאינטרסים. כיצד כל צעד שלך בחיים מנוהל על ידי חשבון
של רווח אישי...

בהמשך, אמר לי הרבי: בעת זה הזמן להתחיל לבנות את כל הערכים שלך מחדש!

(מבטל המעשה)

*

כמה מילים על מִיטֵט 'שְׁעָכְצִין לַיִיטֵיט'...

היה זה בראש השנה תשפ"ג, לאחר תפילת מוסף, בית המדרש היה ריק כמעט מאדם. הרבי ישב שם על הבימה, סיים לברך 'א גוט יום טוב' לאחרוני המתפללים, כשפתאום נפתחה הדלת ויהודי לא מוכר נכנס פנימה. ניגש הישר אל הרבי.

מדובר ביהודי שלא אנחנו ולא הרבי מכירים, פניו ומבטא הדיבור שלו מעידים שמדובר באדם תושב חו"ל, כפי שאכן התברר.

"אני מתגורר בארצות הברית", אמר היהודי, ונקב בשם עיר מגוריו, "משתייך לאחת החצרות המכובדות בבני ברק – וכעת הגעתי לנסיעה קצרה לכבוד ראש השנה, אבל הבטחתי לעצמי להגיע להגיד 'שכוייח' לרבי!"

הוא היה נרגש, היהודי. המון זמן תכנן את שיחת התודה הזו.

וכעת הגיע הזמן.

מתברר, שאותו יהודי יושב מידי שבוע ב'חבורה' מאולתרת, לא של חסידות רשמית כלשהי, אלא סתם של יהודים טובים שהחליטו לשבת יחד ולהתחזק בעולם המאתגר.

מי מהם נחשף לדיבורים של הרבי, לשיחות הכתובות ולשיעורים המתועדים – והתחיל להביא אותם לידיעת בני החבורה...

שש שנים הם יושבים ביחד, הוגים בדרך, שולים פנינים, מתחיים.

שש שנים בהם אנחנו יושבים כאן, קרובים אל המעיין, שומעים שיעורים, מתייעצים, מתחדשים. שש שנים בהם בקצה השני של העולם יושבים עוד קבוצה של אנשים, מכירים היטב את כל הגעדאנקים האחרונים, את המיילים, הצינתוקים, העלונים. הכול...

הוא הגיע להודות לרבי על שש שנים של חיזוק אינסופי, ולספר שהוא מפיץ הלאה את הדיבורים באמצעות שיחות שהוא מוסר באחת הישיבות החסידיות היותר מוכרות בארצות הברית.

והוא בסך הכול יהודי אחד, מתוך אלפים.

אלפי אנשים ששומעים נקודה, מתחזקים, משנים את ההסתכלות שלהם על החיים. אלפי אנשים שאיננו מכירים, ואולי כן, שבוחרים לקחת אחריות על חייהם, להביט על האירועים במבט של 'מה השם אומר לי עכשיו', יהודים שנאשים לקבל מילה אחת של אמת.

ואת האמת אנחנו יודעים: לפעמים אין צורך ביותר מנקודה אחת בודדת כדי לשנות תפיסת עולם, להשפיע על פנימיותו של אדם – ומשם על כל משפחתו, ילדיו וצאצאיו, שכניו וחבריו...

ברוך השם, ככל שהזמן חולף, הדיבורים הקדושים והמאירים של רבינו שליט"א מקבלים תפוצה נרחבת, והם יוצאים לאור בשלל המדיות.

קחו למשל את 'שיחות קודש' של הרב יצחק טווערסקי, שמוסר את נפשו כדי לתעד מילולית את כל שיעורי 'מאור עיניים', שיעורים מפעימים שאנשים בחוץ לא מפסיקים לשבח.

קחו למשל את 'א נקודל'ה', את 'נקודות של אור', 'ינחני', 'החבורה', את העלונים השונים והרבים, את הקטעים הנבחרים שהרב ברוך רובין מזכה איתם רבבות יהודים, ומקבל פידבק בוער מאנשים שממתינים לזה בכל שבוע.

קחו למשל את הצינתוקים, מפעל אדיר של הפצה קולית, או את המכתב היומי במייל, או את מיזם 'חיים באמונה' בדיגיטל, או את שלל העלונים השונים היוצאים לאור, ומגיעים להמוני יהודים.

אבל...

ישנו תחום אחד שמתפספס לנו בין הידיים.

נושא אחד, שכל אחד מאיתנו יכול וחיב לעשות למענו משהו, בכדי להאיר את העולם באור אדיר של חיזוק.

ולא, לא מדובר ב'קידושים', בשיחות או בשיעורים.

מדובר דווקא בסיפורים הקטנים, במשפטים האגביים שאנחנו שומעים מהרבי – והם בעצם חכמת חיים שאין כמותה.

אנחנו מדברים על השאלות והתשובות, דיבורי הדרכה בארבע עיניים או יותר, משפטים קצרים שחדרו עמוק ללבבות.

ואותם, דווקא את הלהבות האדירות הללו, אין בינתיים מישהו שאוסף, מישהו שמתעד, מישהו שמזכה את רבבות עמך בית ישראל...

מדובר ביהלומים, שאם לא נשמר אותם הם יאבדו ולא ישובו. קודים עוצמתיים שחבל על כל יום שעובר והם לא מתועדים או נאספים.

*

כל אברך או בחור שמקושר לרבי, אוצר בתוך ליבו המוני נקודות אישיות שעיצבו את הסתכלותו על החיים. נקודות אותן הוא קיבל במתנה מהרבי בשיחות אישיות, בשאלות ותשובות או במשפט חודר אחד שנאמר בין השיתין.

אנחנו לא מדברים על פסוקים, על 'שיינע תוירעס', גם לא על קטעים מספרי חסידות ומרבתינו הקדושים.

פשוט שאלות ותשובות, הדרכות ומשפטים.

לעתים זה מתוך שיחה, לעתים בשיחה אישית, ולעתים אפילו בעדות על תגובה ייחודית של הרבי...

חלק מהדיבורים האצורים בליבנו הם אישיים מידי מכדי שייחשפו, ועליהם איננו מתמקדים כרגע.

המשימה שלנו היא על כל השאר.

ועל אלה אנחנו אנשי בשורה היום:

בעזרת השם, התארגנו קבוצת אברכים, להקים מערכת תיעוד מסודרת, שתשמר את שלושת התחומים הללו:

- שאלות ותשובות קצרות.
- דיבורי הדרכה.
- משפטים מתמצתים.

התוכנית העומדת כרגע על הפרק היא הוצאתו לאור של ספר ראשון בסדרה, שיכיל בעז"ה כ-1800 פנינים קצרים, משני חיים, מעוררי מחשבה, מחוללות תפנית, שזכינו לשמוע מהרבי.

בעזרת השם, הספר, שייקרא בשם 'שְׁעָצֵץ לַיִטִּיג', ייצא לאור בתפוצה עולמית, יתורגם בעז"ה לשפה האנגלית ועתיד לראות אור בקרוב בעז"ה – לו רק נשכיל יחד לתעד את הדיבורים ולהעבירם אל המערכת...

בהמשך וכפי הצורך, יוקמו עוד פלטפורמות שימור ותייעוד, ואנו נעשה יחד הכול כדי לנצור בלבבות של כולנו את הדיבורים שעיצבו את חיינו.

ולמה אנחנו פונים אליך היום?

- ראשית, כדי לבקש ממך לפתוח את אוצרותיך הטובים, לדלות ממעמקי זיכרונותיך סיפורים קצרים שנחרטו בליבך, דיבורים מסוימים או תשובות שקיבלת והאירו את עיניך. ואם יש בידיך חומר מתועד? הקלטות נדירות? דיבורים כתובים? אדרבה ואדרבה!
- שנית, בכדי לעורר את המודעות לצורך לשמר את הדיבורים הקדושים, כך שמהיום והלאה, אם תזכה לקבל יהלום יקר – תהיה לך האפשרות לשמר ולתעד לטובת כולנו, בבחינת 'אל תמנע טוב מבעליו'...
- שלישית, בעזרת השם, בקרוב נבשר טוב לציבור על מערכת שתסייע לכולנו לנצור את הדיבורים ביום שומעם, כדי להגדיל תורה ולהאדירה.
- רביעית, בכדי להודיע לכלל אנ"ש השומעים, כי המערכת רואה בעין יפה את הצטרפותם של עוד ועוד כוחות למען המטרה הנעלית הזו. לא מדובר בגוף היררכי – אלא במערכת של כולנו שתפעל לטובת כולנו, ולכן כל הרוצה לדרוש את השם, יעלה ויבוא.

זכור! המטרה היא של כולנו, החובה היא של כל אחד מאיתנו, והזכות העצומה של חיזוק עשרות אלפי יהודים תירשם על שם כולנו בעזרת השם!

נ. ב.

בנקודת הזמן הזו, הפרויקט הזה הוא עדיין ראשוני, בוסרי, לא מפותח. אנחנו מפרסמים אותו בשלב הזה, בכדי לקבל הארות מחכימות ועצות טובות, ולצרף לשורותינו עוד ועוד חברים יקרים.

שנזכה להגדיל תורה ולהאדירה

מערכת 'שְׁעָצֵץ לַיִטִּיג'